

NOOR SÜÜRLANE: Kas soovite, et ma laseksin teie kandetooli tuua, vürstitar? Öö on aias nii ilus.

SALOMÉ: Ta kõneleb kohutavaid asju minu ema kohta, eks?

TEINE SÕDUR: Meie ei saa kunagi aru, mida ta kõneleb, vürstitar.

SALOMÉ: Jaa, ta kõneleb temast kohutavaid asju.

Siseneb Ori.

ORI: Vürstitar, nelivürst palub teil peole naasta.

SALOMÉ: Ma ei lähe tagasi.

NOOR SÜÜRLANE: Andestage, vürstitar, aga kui te tagasi ei lähe, võib õnnetus juhtuda.

SALOMÉ: Kas see prohvet on vana mees?

NOOR SÜÜRLANE: Vürstitar, parem oleks siiski tagasi minna. Lubage mul teid pidusaali saata.

SALOMÉ: See prohvet ... kas ta on vana?

ESIMENE SÕDUR: Ei, vürstitar, ta on üsna noor.

TEINE SÕDUR: Selles ei või kindel olla. Mõned räägivad, et ta on Eelija.

SALOMÉ: Kes on Eelija?

TEINE SÕDUR: Selle maa muistne prohvet, vürstitar.

ORI: Mis vastuse ma tohin vürstitarilt nelivürstile edasi anda?

JOHANAANI HÄÄL: Ära hõiska, Juudamaa, et selle vits, kes sind on peksnud, murtud on. Sest mao seemnest võrsub basilisk, ja tollest sündinu õgib linnud.

SALOMÉ: Kui kummaline hääl! Ma tahaksin temaga rääkida.

ESIMENE SÕDUR: Ma kardan, et see on võimatu, vürstitar. Nelivürst ei soovi, et keegi temaga räägiks. Ta keelas isegi ülempreestril temaga rääkida.

SALOMÉ: Ma soovin temaga rääkida.

ESIMENE SÕDUR: See on võimatu, vürstitar.

SALOMÉ: Ma tahan!

NOOR SÜÜRLANE: Kas poleks parem peole naasta?

SALOMÉ: Tooge see prohvet välja!

Ori ära.

ESIMENE SÕDUR: Meie ei julge, vürstitar.

SALOMÉ (*läheb kaevu äärele ja vaatab sisse*): Kui pilkane on seal all. Kui kohutav on olla sellises pilkases augus. See on nagu haud. (*Sõduritele.*) Kas te ei kuulnud? Tooge prohvet välja! Ma soovin teda näha.